

- 1) Η κλοπή εμπορευμάτων δεν συνιστά «παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας» κατά την έννοια του άρθρου 2 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: Ομοιόμορφη φορολογική βάση, και δεν μπορεί, ως τέτοια, να υπόκειται στον φόρο προστιθέμενης αξίας. Το γεγονός ότι εμπορεύματα, όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως δεν έχει επίπτωση στην ανάλυση αυτή.
- 2) Η έγκριση εφαρμογής μέτρων που διευκολύνουν τον έλεγχο εισπράξεως του φόρου προστιθέμενης αξίας, η οποία χορηγήθηκε σε κράτος μέλος βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας 77/388, δεν εξουσιοδοτεί το κράτος αυτό να υποβάλλει σ' αυτόν τον φόρο άλλες πράξεις εκτός εκείνων που διαλαμβάνει το άρθρο 2 της οδηγίας. Επομένως, μια τέτοια έγκριση δεν μπορεί να αποτελέσει τη νομική βάση εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως με την οποία υποβάλλεται σε φόρο προστιθέμενης αξίας η κλοπή εμπορευμάτων από φορολογική αποθήκη.

(¹) ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 16ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση C-456/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/44/ΕΚ — Έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων — Παραδεκτό — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική νομοθεσία — Άρθρα 3, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 2, 6, παράγραφος 2, και 8 έως 12)

(2005/C 217/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C 456/03, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 27 Οκτωβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωπος: K. Banks), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τον P. Gentili, avvocato dello Stato), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους

A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lohmus και A. Ó Caoimh (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz Jarabo Colomer γραμματέας: R. Grass εξέδωσε στις 16 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεοπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 2, 6, παράγραφος 2, και 8 έως 12 της οδηγίας 98/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 15 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 7 της 10.01.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 26ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση C-465/03 (αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Kretztechnik AG κατά Finanzamt Linz (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Παροχές εξ επαχθούς αιτίας — Έκδοση μετοχών — Εισαγωγή εταιρίας στο χρηματιστήριο — Δυνατότητα εκπτώσεως ΦΠΑ)

(2005/C 217/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-465/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, βάσει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Αυστρία) με απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Νοεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Kretztechnik AG** κατά **Finanzamt Linz**, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts (εισηγητή), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η έκδοση νέων μετοχών δεν αποτελεί πράξη επιπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995.
- 2) Το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της έκτης οδηγίας, όπως η οδηγία αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7, παρέχει δικαίωμα για έκπτωση ολόκληρου του ΦΠΑ που έχει πλήξει τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο για τις διάφορες υπηρεσίες που του παρασχέθηκαν στο πλαίσιο εκδόσεως μετοχών, εφόσον όλες οι πράξεις που πραγματοποίησε το πρόσωπο αυτό στο πλαίσιο της οικονομικής δραστηριότητάς του αποτελούν φορολογητέες πράξεις.

(¹) ΕΕ C 47 της 21.02.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-515/03 (αίτηση του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas (¹)

(Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εισαγωγή του προϊόντος στην τρίτη χώρα προορισμού — Έννοια — Τελωνειακές διατυπώσεις της διαδόσεως στην κατανάλωση εντός της τρίτης χώρας — Μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία — Επανεισαγωγή στην Κοινότητα — Κατάχρηση δικαιώματος)

(2005/C 217/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-515/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης, δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία), με απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2003 η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Δεκεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH** κατά **Hauptzollamt Hamburg-Jonas**, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), S. von Bahr, J. Malenovský και U. Lohmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η προϋπόθεση χορηγήσεως διαφοροποιημένης επιστροφής κατά την εξαγωγή του άρθρου 17, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1384/95 της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 1995, όσον αφορά τις αναγκαίες προσαρμογές για τη θέση σε εφαρμογή της γεωργικής συμφωνίας του Γύρου της Ουρουγουάης, ήτοι η εκπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων για τη διάθεση στην κατανάλωση του οικείου προϊόντος εντός της τρίτης χώρας προορισμού, πληρούται στην περίπτωση που το προϊόν αυτό, για το οποίο έχουν καταβληθεί οι δασμοί εισαγωγής σ' αυτή τη χώρα, υφίσταται, εντός της εν λόγω χώρας, μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, ακόμη και αν το προϊόν που προήλθε από την ως άνω μεταποίηση ή επεξεργασία επανεξαχθεί ακολούθως στην Κοινότητα, κατόπιν αποδόσεως των καταβληθέντων στη χώρα αυτή δασμών και καταβολής τελωνειακών δασμών εισαγωγής στην Κοινότητα.

Ωστόσο, υπό τις ως άνω συνθήκες, η καταβληθείσα επιστροφή κατά την εξαγωγή μπορεί να αναζητηθεί αν το εθνικό δικαστήριο κρίνει ότι αποδείχθηκε, σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου, η ύπαρξη πρακτικής που συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση εκ μέρους του εξαγωγέα.

(¹) ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-30/04 (αίτηση του Tribunale di Bolzano για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Ursel Koschitzki κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (¹)

(Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Σύνταξη γήρατος — Υπολογισμός του θεωρητικού ποσού της παροχής — Συνυπολογισμός του ποσού που απαιτείται για τη συμπλήρωση της ελάχιστης προβλεπομένης από τον νόμο συντάξεως)

(2005/C 217/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-30/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Bolzano (Ιταλία), με απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 28 Ιανουαρίου 2004,